

Klímakonferenciák - az egyik után, és közben a másik

1. Az ICCC-14 klímakonferencia

A Las Vegas-i Heartland Institute ICCC-14 klímakonferenciája véget ért, de hatása még sokáig érezhető lesz.¹

Az ICCC-14 témája a „*The Great Reset: Climate Realism vs. Climate Socialism*” volt. A program reakció azon nemzetközi elit előretörésére, amely kihasználja a klímaváltozás feltételezett egzisztenciális veszélyeit, hogy az emberek „**újrarendeljék a kapitalizmust**”. A **Great Reset** (GR) mozgatóinak célja a **szocializmus eszméinek** érvényesítése világszerte, különösen a modern világ alapját képező **energiatermelésben és -felhasználásban**.

Az elit aktivisták, az ipari és kereskedelmi érdekek, valamint a nemzeti és a nemzetközi politikusok és bürokraták közötti összefogás egyik legkifinomultabb és leghitványabb módja, hogy a kapitalizmust úgy próbálják átrendezni, hogy az az „**egészséges társadalmi igazságosságot**” és a „**zöld prioritásokat**” helyezze előtérbe, a globális tőkepiacok kooptálásával: a bankokat, a biztosítókat, a részvény- és kötvénykereskedést és a befektetéseket ideértve.

Justin Haskins, a Heartland Institute Stopping Socialism projektjének igazgatója már egy ideje ír és beszél erről a veszélyes folyamatról. Lenyűgöző, átfogó előadást tartott a témában: minden kétséget kizáróan bemutatja, hogy a nagy bankok globális elitjei, a politikusoktól a portfólióalap-kezelőig és a nemzetközi bürokratákig a **Great Reset** keretében **együttműködnek, és gyorsan át kívánják alakítani társadalmunk és gazdaságunk minden aspektusát**, az oktatástól a társadalmi szerződéseken keresztül a munkakörülményekig. ... Minden iparágat, az olajipart, a gázipart és minden technológiát át kell alakítani. Röviden: „nagy új kezdetre van szükség a kapitalizmus területén.”

A nagy pénzintézetek, mint a Bank of America és a Mastercard, a vagyonkezelők, mint a BlackRock és a Vanguard, és több száz vállalat elkötelezett a **Great Reset** pénzügyi és kereskedelmi tevékenysége mellett, a **környezeti, társadalmi és kormányzási (ESG) kritériumok** előmozdítása céljából.

Ezek a befolyásos emberek és intézmények azt akarják, hogy az **ESG-mutatók** helyettesítsék a kapitalizációt, az eladásokat, a nyereséget és a haszonkulcsot, mint a vállalatok értékének új módszerét. Az **ESG-kritériumok** részeként a befektetések megtérülése, valamint a részvényesek és tulajdonosok érdekei nem olyan fontosak a vállalatok rangsorolása szempontjából, mint a **baloldali ügyek iránti elkötelezettség**. Ebbe beletartozik, hogy **mennyire „zöld”** egy vállalat, milyen magas a **kisebbségek megfelelő aránya, részt vesz-e politikailag népszerűtlen iparágakban** (pl. fegyvergyártásban vagy a fosszilis tüzelőanyagok termelésében, szállításában és felhasználásában), illetve figyelembe vesz-e más baloldali megfontolásokat.

¹ <https://www.heartland.org/news-opinion/news/conference-warns-of-climate-socialism-agenda>

A klímakonferencia klímaszocialista napirendre figyelmeztet

A vállalatok ezután pontszámot vagy **minősítést** kapnak annak jellemzésére, hogy mennyire igazodnak az **ESG célkitűzésekhez**, és a bankok ezeket a pontszámokat hitelezési és egyéb üzleti döntéseik meghozatalakor figyelembe veszik, a portfóliókezelők pedig befektetési ajánlások megtételére, különböző kezdeményezésekre és igazgatótanácsi döntésekre tesznek javaslatokat, amelyeket az éves tanácskozáson napirendre tűznek.

A világ legnagyobb vállalatainak százai, köztük a pénzintézetek a cégeiknél már be is vezették az ESG-rendszereket és a jelentéskészítési kötelezettséget. A befektetők csoportjai dollárbilliókkal a zsebükben pedig ígéretet tettek arra, hogy ezeket a cégeket **előnyben részesítik** azokkal szemben, akik megtagadják a részvételt.

A klímakonferencián **pódiumbeszélgetés** is zajlott, amely a köz- és a magánszféra közötti sorsdöntő partnerséget tárgyalta, választ keresve a kérdésre: *Hogyan szálljunk szembe a „Woke Capital”, az „aktivista befektetők” és a pénzügyi szabályozó hatóságok törekvéseivel, amelyek a hagyományos energiaszolgáltatás megszüntetésére irányulnak?* Az elemzők megvitatták azt az erősödő tendenciát, mely szerint a vállalatok félreteszik hagyományos feladataikat, és az **ESG-célokra** összpontosítanak, valamint a **Biden-kormány** azon törekvését, hogy minden vállalattól megköveteli, hogy az **ESG-célokat** tegyék elsődleges feladatukká. Megvitatták, hogy a nagytőkés magánszektor és a kormányzati szereplők általi fókuszváltás milyen mélyreható negatív hatással van a részvényesekre, az ügyfelekre és a társadalom egészére.

A legújabb kutatások azt igazolják, hogy azok az alapok, amelyek elsősorban az **ESG-célokra** irányulnak, alacsonyabb hozamot produkálnak, és sokkal kockázatosabbak, mint azok a befektetési portfóliók, amelyek a profitszerzésre és a befektetőik/tulajdonosaik jólétének megteremtésére irányulnak.

A **Trump-kormányzat** próbálta megfékezni a vállalati és szövetségi ügynökségek erőfeszítéseit a „társadalmi igazságosság” és a „környezetvédelmi követelmények” érvényesítésére. Trump többek között gondoskodott arról, hogy a Munkügyi Minisztérium

által szabályozott ERISA-terveket (az 1974-es nyugdíjreform-törvény szerinti nyugdíjterveket) úgy kezeljék, hogy azok kizárólag az amerikai munkavállalók időskori biztonságát szolgálják. Trump elnöksége alatt az Egyesült Államok Pénzügyi Ellenőrző Hivatala olyan szabályozást kezdeményezett, amely biztosítja a nemzeti bankok, állami takarékszövetkezetek és külföldi bankszervezetek ügynökségei által kínált banki szolgáltatásokhoz való méltányos hozzáférést. A szabályozás megtiltotta volna a 100 milliárd dollár feletti vagyonnal rendelkező bankoknak, hogy **politikai megfontolások alapján** megtagadják a vállalatoktól az olyan szolgáltatásokat, mint a hitelezés és a fizetési tranzakciók, pl. attól függően, hogy milyen iparágban tevékenykednek, vagy hogy alkalmaznak-e **ESG kódokat** a szokásos üzleti megfontolásokkal szemben.

Biden elnök azonnal visszavonta ezeket a szabályokat, számos végrehajtási rendelete révén. Pl. az éghajlattal kapcsolatos pénzügyi kockázatokról szóló rendelete megköveteli Marty Walsh munkaügyi minisztertől, hogy nyújtson be 180 napon belül jelentést a Nemzeti Gazdasági Tanács igazgatójának és a Fehér Ház klímatanácsadójának, amelyben részletezi az ügynökség intézkedéseit.

Emellett Biden utasítására az Egyesült Államok Értékpapír- és Tőzsdefelügyelete (SEC) 22 fős **ESG munkacsoportot** hozott létre a kormány **társadalmi igazságossági és klímaváltozási céljainak** érvényre juttatására. Egyúttal arra szólította fel a lakosságot, hogy kommentálják azt a szabályozást, amely szerint a felügyelete alá tartozó tőzsdén jegyzett társaságoknak, vagyongazdálkodó társaságoknak és befektetési alapoknak elő írja, hogy hozzák nyilvánosságra a **klímaváltozással járó** kockázatokat és lehetőségeket.

Ráadásul a radikális demokraták által irányított amerikai képviselőház igyekszik a törvényi alapokat is létrehozni. Már elfogadták azt a törvényjavaslatot, amely előírja az **ESG mutatók** közzétételét az összes SEC által ellenőrzött társaság számára, és fontolgatják egy olyan törvénytervezet benyújtását, amely megnehezíti a banki hitelezést a fosszilis tüzelőanyagokat termelő, szállító vagy értékesítő vállalatok számára.

Egyes államok, például **Texas**, ellenállnak a **befektetések politizálására** irányuló kísérleteknek. Texas az év elején törvényeket fogadott el, amelyek arra kötelezik az állam nyugdíjalapjait, hogy válasszák el részesedéseiket azokban a vállalatokban, amelyek bojkottálják a fosszilis tüzelőanyag-termelőket, vagy megszakítják velük a kapcsolatot. **Louisiana** a közelmúltban leállította a 700 millió dolláros olaj- és gázkötvény kibocsátást, amelyet a JPMorgan Chase támogatott volna, mert a bank úgy döntött, hogy betiltja a lőfegyverekkel foglalkozó cégekkel való bankolást.

Nem túlzás azt állítani, hogy az elkövetkező években dől el az emberek befektetéseinek és nyugdíjainak sorsa – vagyis, hogy az emberek kényelmesen, ésszerű korban tudnak-e nyugdíjba vonulni. Eldől, hogy a piacokat a jólét építésére használják, vagy pedig olyan irányba terelik az embereket, amelyeket az **elit politikailag korrektnek** tart. Az emberek fogják eldönteni a következő választásokon (szövetségi, állami és helyi szinten), hogy merre haladjon Amerika.

A fent megadott hivatkozásokon keresztül az ICCO-konferencia részletei is elérhetők.

Megjegyezzük, hogy az **EIKE** november 12 és 13-án tartja rendszeres klíma- és energia konferenciáját, amelyen inkább a tudomány és szakmaiság áll a középpontban. A két konferencia igen jól kiegészíti egymást.

A **Great Reset**-ről a Nagy Októberi Szocialista Forradalom jut eszembe és minden, ami utána következett. Az én eszmélésem idejéből a málenkij robotra való elhurcolás, a kitelepítések az országból és Budapestről, a kényszerített téeszésítés, a kuláklisztázás, a padláslesöprések és a beszołgáltatások jutnak eszembe. Gimnazista koromban az egyik csángó osztálytársam (ismerjük nehéz vándorló életútjukat) nagyon lehangolt állapotban érkezett a gimibe a szomszéd faluból. Mi a baj Zoli? kérdeztem. Ma árverezik a bútorainkat, mert nem tudtuk teljesíteni a beszołgáltatást – felelte ő. A *Great Reset távlatai*.

2. Az ENSZ éghajlatváltozási konferencia (COP26 – Glasgow)

E másik konferencia már folyik okt. utolsó napjától, ma éppen a közepénél tart. De ez egészen másféle konferencia. 20 000 meghívott résztvevővel, nagy felhajtással, állam- és kormányfők részvételével (és távolmaradásával), akiknek egyetlen közös célja, hogy megmentsek az emberiséget és a planétánkat a klímakatasztrófáktól azzal, hogy korlátozni szeretnék a globális felmelegedést, egyesek pongyola megfogalmazása szerint a klímaváltozást kívánják megállítani. A receptjük rendkívül egyszerű: meg kell szüntetni az antropogén szén-dioxid kibocsátást, minthogy állításuk szerint ez a fránya szén-dioxid okozza a globális felmelegedést. Mármint az IPCC-féle klímamodellek szimulációs eredményei szerint. Ezek a modellek viszont alkalmatlanok a klímaváltozások előrejelzésére, így a klímavédelemre összegyűlt konferenciánépség ideológiája egy téves alaptézisen nyugszik. Ettől még jól érzik magukat, hiszen maguk között vannak. Szégyen – nem szégyen? Ez van – egyelőre!

A COP26 célkitűzései

„Az idej éghajlatváltozási konferenciának **négy fő célkitűzése** van:

- biztosítani kell, hogy a század közepére megvalósuljon a klímasemlegesség
- elérhető közelségben kell tartani azt a célt, hogy a globális felmelegedés az iparosodást megelőző szinthez képest ne haladja meg az 1,5 °C-t
- kötelezettséget kell vállalni arra, hogy 2025-ig évente 100 milliárd USD mozgósítására kerüljön sor annak érdekében, hogy a fejlődő országok segítséget kapjanak az éghajlatváltozás káros hatásainak kezeléséhez
- véglegesíteni kell a Párizsi Megállapodás végrehajtására vonatkozó szabályokat

E célok elérése érdekében Glasgow-ban **fajsúlyos kollektív és egyéni kötelezettség-vállalásokat** kell tenni, többek között a felek által benyújtandó, nemzetileg meghatározott, ambiciózus hozzájárulások révén.”

Máris sok közbenső hír és értékelés jelenik meg napról-napra. Ne menjünk a dolgok elébe, majd a konferencia után lesz miről beszámolnunk, ugyanis a keserű valóság az, hogy a klímacélok (vállalásokat) az országok nagy része nem tudja (nem is akarja) teljesíteni azon egyszerű oknál fogva, mert nem is teljesíthetők. A téves kiinduló alaptézés miatt a célkitűzések egyszerűen értelmetlenek.

Néhány, az állapotokra jellemző címet, idézetet mégis sorba gyűjtök:

- Vágyak, igények, remények – erről szól a COP26.
- Élhető bolygónk fennmaradása a tét a glasgow-i klímacsúcson.
- 2 fok alatt tartható a globális felmelegedés, ha betartják a vállalásokat.
- Néha agyrém, ami az ENSZ klímakonferencián zajlik.
- Greta Thunberg: ez eddig a legkirekesztőbb klímacsúcs.
- A jelenlegi politikák és ígéretetek mellett nincs esély a párizsi klímacélok elérésére.
- A szavak és a tettek, az elvek és a valóság köszönőviszonyban sincsenek egymással.
- Az utolsó lehetőség; az emberiség próbatétele; valódi áttörés vagy üres ígéretés?
- Akkor majd a következő hasonló konferencia lesz az utolsó, amikor még megmenthetjük a Földet.

Nem is tudom, hogy a konferencia végeztével valóban érdemes lesz-e visszatérni az értékelésre?

Az ICC-14 klímakonferencia fő témakörének fenti ismertetéséből viszont világosan látható, hogy tulajdonképpen nem is a klímavédelemről van igazán szó, hanem a világgazdaság, a társadalmak teljes átforgalmazásáról. A klímavédelem, a migrációs válság és a Covid-járvány a figyelemelterelés (csontrágás) és az energiák értelmetlen lekötésének eszközeit szolgálja, miközben a háttérben folyik a *Great Reset* világméretű motorjának felpörgetése.

(Petz Ernő, 2021. 11. 07.)